

- tytułem żądania ewentualnego: i) uchylenie wyroku w zakresie, w jakim zdaniem Sądu Komisja może wyjątkowo oprzeć się na drugim alternatywnym warunku określonym w pkt 53 wytycznych dotyczących pojęcia wpływu na handel pomiędzy państwami członkowskimi⁽³⁾, niedokonując wyraźnego określenia rynku w rozumieniu pkt 55 tych wytycznych oraz ii) stwierdzenie nieważności decyzji (w brzmieniu zmienionym, w zakresie w jakim dotyczy wnoszącej odwołanie), ponieważ Komisja nie wykazała w należyty sposób, że praktyki naruszają handel między państwami członkowskimi w odczuwalny sposób;
- tytułem żądania ewentualnego: i) uchylenie wyroku w zakresie, w jakim zdaniem Sądu Komisja nie musi uwzględnić, ani w ramach oceny wagi naruszenia, ani w ramach uwzględniania okoliczności łagodzących, że wnosząca odwołanie nie brała udziału ani w pisemnych uzgodnieniach cen, ani w spotkaniach oraz ii) stwierdzenie nieważności decyzji (w brzmieniu zmienionym, w zakresie w jakim dotyczy wnoszącej odwołanie) z tych samych powodów;
- tytułem żądania ewentualnego: i) uchylenie wyroku w zakresie, w jakim w wyroku tym, w oparciu o m.in. dolną granicę na poziomie 15 %, uwzględniony został udział na poziomie 17 % odnośnych sprzedaży, bez uwzględnienia wszystkich 30 relevantnych okoliczności oraz ii) stwierdzenie nieważności decyzji (w brzmieniu zmienionym, w zakresie w jakim dotyczy wnoszącej odwołanie) z tych samych powodów;
- tytułem żądania ewentualnego: i) uchylenie wyroku w zakresie, w jakim stwierdza on, że udział wnoszącej odwołanie w kartelu w okresie od dnia 31 stycznia 1992 r. do dnia 30 października 1993 r. nie uległ przedawnieniu oraz ii) stwierdzenie nieważności decyzji (w brzmieniu zmienionym, w zakresie w jakim dotyczy wnoszącej odwołanie) w zakresie, w jakim nakłada ona na wnoszącą odwołanie grzywnę stosownie do jej udziału w kartelu od dnia 31 stycznia 1992 r. do dnia 30 października 1993 r. oraz iii) stosowne obniżenie wysokości grzywny;
- obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania na podstawie art. 69 ust. 2 regulaminu postępowania przed Trybunałem.

Zarzuty i główne argumenty

W uzasadnieniu swoich żądań Gosselin Group NV podnosi, że Sąd naruszył prawo Unii kwalifikując ustalone przez siebie elementy stanu faktycznego (oferty osłonowe i prowizje) z naruszeniem prawa jako porozumienia w sprawie cen i praktyki dotyczące podziału rynku; w tym zakresie wyrok został co najmniej niedostatecznie uzasadniony.

Pomocniczo Gosselin Group NV podnosi, że:

- dokonując oceny odczuwalnego ograniczenia handlu pomiędzy państwami członkowskimi przez przedmiotowe praktyki Sąd naruszył zasadę, zgodnie z którą Komisja musi przestrzegać określonych przez siebie wytycznych;

- w ramach ustalenia grzywny, w ramach oceny istnienia okoliczności łagodzących Sąd naruszył zasadę indywidualnego charakteru odpowiedzialności oraz zasadę, zgodnie z którą Komisja musi przestrzegać określonych przez siebie wytycznych;
- w ramach określenia grzywny Sąd naruszył obowiązek uzasadnienia, zasadę indywidualnego charakteru odpowiedzialności oraz zasadę, zgodnie z którą Komisja musi przestrzegać określonych przez siebie wytycznych. W odniesieniu do części pierwszej wnosząca odwołanie podnosi, że Sąd błędnie orzekł, iż Komisja może powołać się na pkt 23 wytycznych w sprawie metody ustalania grzywien⁽⁴⁾. W odniesieniu do części drugiej wnosząca odwołanie podnosi, że Sąd naruszył prawo przyjmując za punkt wyjścia istnienie minimalnej stawki w wysokości 15 % poziomu sprzedaży, stanowiącego co do zasady najniższą wartość wyjściową dla grzywny za poważne ograniczenia konkurencji. W odniesieniu do części trzeciej wnosząca odwołanie podnosi, że Sąd błędnie uznał, że stawka 17 % jest równa, bądź niemal równa stawce 15 %, dochodząc w konsekwencji do wniosku, że nie musi uwzględnić wszystkich relevantnych okoliczności;
- orzekając, iż udział Gosselin Group NV w przedmiotowych praktykach w okresie od dnia 31 listopada 1992 r. do dnia 30 października 1993 r. nie uległ przedawnieniu Sąd naruszył art. 25 rozporządzenia nr 1/2003⁽⁵⁾.

⁽¹⁾ Wyrok Sądu (ósma izba) wydany w dniu 16 czerwca 2011 r. w sprawach połączonych T-208/08 i T-209/08 Gosselin Group NV i Stichting Administratiekantoor Portielje przeciwko Komisji Europejskiej (zwany dalej „wyrokiem”).

⁽²⁾ Decyzja Komisji C(2008) 926 wersja ostateczna z dnia 11 marca 2008 r. w sprawie postępowania na podstawie art. 81 [WE] i art. 53 porozumienia EOG (sprawa COMP/38.543 — Usługi w zakresie przeprowadzek międzynarodowych) (zwana dalej „decyzją”).

⁽³⁾ Wytyczne dotyczące pojęcia wpływu na handel pomiędzy państwami członkowskimi zawartego w art. 81 [WE] i 82 [WE] (Dz.U. 2004, C 101, s. 81).

⁽⁴⁾ Wytyczne w sprawie metody ustalania grzywien nakładanych na mocy art. 23 ust. 2 lit. a) rozporządzenia nr 1/2003 (Dz.U. 2006, C 210, s. 2)

⁽⁵⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 Traktatu (Dz.U. L 1, s. 1)

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Alba — Secția comercială și de contencios administrativ — Rumunia w dniu 22 sierpnia 2011 r. — Corpul Național al Polițiștilor — działająca w interesie swych członków wchodzących w skład korpusu policji kryminalnej w Alba przeciwko Ministerul Administrației și Internelor (MAI), Inspectoratul General al Poliției Române (IGPR) i Inspectoratul de Poliție al Județului Alba (IPJ)

(Sprawa C-434/11)

(2011/C 331/14)

Język postępowania: rumuński

Sąd krajowy

Tribunal Alba

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Corpul Național al Polițiștilor — działająca w interesie swych członków wchodzących w skład korpusu policji kryminalnej w Alba

Strona pozwana: Ministerul Administrației și Internelor (MAI), Inspectoratul General al Poliției Române (IGPR) i Inspectoratul de Poliție al Județului Alba (IPJ)

Pytanie prejudycjalne

Czy wykładni art. 17 ust. 1, art. 20 i art. 21 ust. 1 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej należy dokonywać w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie obniżkom wynagrodzeń takim jak obniżki dokonane przez państwo rumuńskie w drodze ustawy nr 118/2010 i ustawy nr 285/2010?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof (Niemcy) w dniu 26 sierpnia 2011 r. — Sandra Schüsslbauer, Martin Schüsslbauer, Maximilian Schüsslbauer przeciwko Iberia Líneas Aéreas de España SA

(Sprawa C-436/11)

(2011/C 331/15)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Bundesgerichtshof

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Sandra Schüsslbauer, Martin Schüsslbauer, Maximilian Schüsslbauer

Strona pozwana: Iberia Líneas Aéreas de España SA

Pytanie prejudycjalne

Czy pasażer ma prawo do odszkodowania na podstawie art. 7 rozporządzenia (WE) nr 261/2004⁽¹⁾, gdy opóźnienie odlotu nie osiąga limitów czasowych określonych w art. 6 ust. 1 rozporządzenia, ale przylot do ostatniego miejsca docelowego następuje co najmniej trzy godziny po planowym czasie przylotu?

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiające wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylające rozporządzenie (EWG) nr 295/91 (Dz.U. L 46, s. 1)

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof (Niemcy) w dniu 26 sierpnia 2011 r. — Ekkerhard Schauß przeciwko Transportes Aéreos Portugueses SA

(Sprawa C-437/11)

(2011/C 331/16)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Bundesgerichtshof

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Ekkerhard Schauß

Strona pozwana: Transportes Aéreos Portugueses SA

Pytanie prejudycjalne

Czy pasażer ma prawo do odszkodowania na podstawie art. 7 rozporządzenia (WE) nr 261/2004⁽¹⁾, gdy opóźnienie odlotu nie osiąga limitów czasowych określonych w art. 6 ust. 1 rozporządzenia, ale przylot do ostatniego miejsca docelowego następuje co najmniej trzy godziny po planowym czasie przylotu?

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiające wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylające rozporządzenie (EWG) nr 295/91 (Dz.U. L 46, s. 1)

Odwołanie od wyroku Sądu (ósma izba) wydanego w dniu 16 czerwca 2011 r. w sprawach połączonych T-208/08 i T-209/08 Gosselin Group NV i Stichting Administratiekantoor Portielje przeciwko Komisji Europejskiej, wniesione w dniu 26 sierpnia 2011 r. przez Komisję Europejską

(Sprawa C-440/11 P)

(2011/C 331/17)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Wnoszący odwołanie: Komisja Europejska (przedstawiciele: A. Bouquet, S. Noë i F. Ronkes Agerbeek, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: Gosselin Group NV, dawniej Gosselin World Wide Moving NV, i Stichting Administratiekantoor Portielje

Żądania wnoszącego odwołanie

Komisja wnosi do Trybunału o:

- uchylenie zaskarżonego wyroku w zakresie, w jakim stwierdza on nieważność decyzji C(2008) 926 w brzmieniu zmienionym przez decyzję C(2009) 5810 w odniesieniu do Stichting Administratiekantoor Portielje;
- oddalenie skargi wniesionej przez Portielje;
- obciążenie Portielje kosztami postępowania przez Sądem i przed Trybunałem.